

Θεματική Ενότητα: Άσκηση σε άτομα με αναπηρία Προφορικές & Αναρτημένες Ανακοινώσεις 17^{ου} Διεθνές Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού

Section: Exercise for people with disabilities Oral & Poster Presentations of the 17th International Congress of Physical Education & Sport

Προφορικές - Oral

3743

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΚΩΦΩΝ ΚΑΙ ΒΑΡΗΚΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ 6-13 ΧΡΟΝΩΝ ΣΤΙΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ, ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ, ΤΟΥ ΟΠΤΙΚΟΚΙΝΗΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ-ΕΠΙΔΕΞΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΑΝΩ ΑΚΡΩΝ

Γκουβατζή Α., Καμπάς Α., Μάντης Κ.

Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Κωφών-Βαρήκων Θεσσαλονίκης,
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

anasgoun@otenet.gr

COMPARATIVE STUDY OF MOTOR PERFORMANCE OF DEAF AND HARD OF HEARING 6-14 YEAR OLD STUDENTS IN REACTION TIME, VISUAL-MOTOR CONTROL AND SPEED AND DEXTERITY OF UPPER

A. Gkouvatzzi, A. Kampas, K. Mantis

Elementary School for Deaf and Hard of Hearing Students,
Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Η φυσική αγωγή και τα άλλα μαθήματα σε ένα Δημοτικό Σχολείο Κωφών και Βαρήκων όπως και σε σχολεία ακουόντων, έχει σκοπό ν' αναπτύξει ισόρροπα και αρμονικά τις ψυχικές, σωματικές και πνευματικές δυνατότητες των μαθητών. Η Φυσική Αγωγή και γενικότερα η ενασχόληση κωφών και βαρήκων μαθητών με τον αθλητισμό μπορούν να υποστηρίξουν την ένταξη και ενσωμάτωση τους στο ευρύτερο εκπαιδευτικό και κοινωνικό περιβάλλον. Οι μέχρι σήμερα διεθνείς έρευνες έδειξαν ότι τις περισσότερες φορές οι κωφοί υστερούν στον τομέα της φυσικής κατάστασης σχετικά με τους ακουόντες, ενώ τα αποτελέσματα της σύγκρισης των κωφών με βαρήκοους είναι ασαφή. Οι Goodman & Hooper (1992) αναλύοντας τα αποτελέσματα δέκα ερευνών βρήκαν ότι στις έξι από τις δέκα μελέτες υπήρχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στην απόδοση μεταξύ κωφών και ακουόντων και μόνο σε μία μεταξύ κωφών και βαρήκων. Σκοπός της έρευνας αυτής ήταν να μελετήσει και να συγκρίνει την κινητική απόδοση κωφών και βαρήκων μαθητών ηλικίας 6-14 χρόνων για τις ικανότητες του χρόνου αντίδρασης σε οπτικό ερέθισμα, του οπτικοκινητικού ελέγχου και της ταχύτητας και επιδεξιότητας άνω άκρων. Το δείγμα αποτέλεσαν 34 κωφοί - βαρήκοοι μαθητές που φοιτούν στο Δημοτικό Σχολείων Κωφών-Βαρήκων και στο 10ο Δημοτικό Σχολείο Βαρήκων Θεσσαλονίκης. Για την κινητική αξιολόγηση τους χρησιμοποιήθηκε η ολοκληρωμένη δέσμη του BOT (Bruininks-Oseretsky Test of Motor Proficiency). Η επεξεργασία των δεδομένων έγινε με την ανάλυση διακύμανσης two-way ANOVA για δύο ανεξάρτητες μεταβλητές ομάδα, ηλικία ενώ για τις πολλαπλές συγκρίσεις μεταξύ των ηλικιακών ομάδων χρησιμοποιήθηκε το Post Hoc test (Scheffe test). Τα αποτελέσματα έδειξαν δεν υπήρχε στατιστικά σημαντική διαφορά στην απόδοση μεταξύ κωφών και βαρήκων ενώ στατιστικά σημαντικές διαφορές παρουσιάστηκαν ως προς τον παράγοντα ηλικία στις ικανότητες του οπτικοκινητικού ελέγχου με $F_{3,16} = 5.06, p < .05$ και της ταχύτητας και επιδεξιότητας των άνω άκρων $F_{3,16} = 3.65, p < .05$ βρέθηκε επίσης στατιστικά σημαντική αλληλεπίδραση μεταξύ των παραγόντων ομάδα, φύλο για την ικανότητα του οπτικοκινητικού ελέγχου με $F_{3,16} = 4.44, p < .05$. Τα συμπεράσματα της παρούσας μελέτης δημιούργησαν μια ευκρινέστερη εικόνα για το ελληνικό σχολικό περιβάλλον και τις ανάγκες των κωφών και βαρήκων μαθητών, η οποία μπορεί να αποτελέσει τη βάση για την ανάπτυξη και διαμόρφωση Ειδικών Προγραμμάτων Φυσικής Αγωγής.

Λέξεις κλειδιά: φυσική αγωγή, κινητική απόδοση, κωφοί, βαρήκοοι, χρόνος αντίδρασης, οπτικο-κινητικός έλεγχος, ταχύτητα & επιδεξιότητα άνω άκρων

4088

ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΟΠΩΣΗΣ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΚΙΝΗΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΕΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥΣ ΣΕ ΦΥΣΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

Τσολάκη Χ., Παπαπέτρου Μ., Κουρτάκη Α., Μούντριχα Δ., Μπρούπη Α., Κοκαρίδας Δ., Πατσιαούρας Α.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

christina.tsolaki@gmail.com

FATIGUE LEVEL OF PEOPLE WITH MOVEMENT DISABILITIES AND CHRONIC ILLNESSES AND ITS RELATION WITH PARTICIPATION IN PHYSICAL ACTIVITIES

C. Tsolaki, M. Papapetrou, A. Kourtaki, D. Mountrixa, A. Broupi, D. Kokaridas, A. Patsiaouras

University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Σκοπός της έρευνας ήταν η αξιολόγηση του αντιλαμβανόμενου επιπέδου κόπωσης των ατόμων με κινητικές αναπηρίες και χρόνιες παθήσεις και η διερεύνηση της σχέσης τους με τη συμμετοχή τους σε φυσικές δραστηριότητες (συχνότητα, ένταση). Στην έρευνα συμμετείχαν 45 ασθενείς από ένα κέντρο αποκατάστασης και αποθεραπείας (31 άντρες, 14 γυναίκες) από τους οποίους κάκωση νωτιαίου μυελού είχαν 23 άτομα, εγκεφαλική παράλυση είχαν 15 άτομα και σκλήρυνση κατά πλάκας είχαν 7 άτομα. Κάθε άτομο συμπλήρωσε την Κλίμακα Χρόνιας Κόπωσης (Fisk et al, 1994) που αποτελείται από 40 ερωτήσεις που αξιολογούν την επίδραση της κόπωσης στον φυσικό, ψυχολογικό και νοητικό τομέα και το ερωτηματολόγιο Δραστηριότητας Ελεύθερου Χρόνου των Godin & Shephard (1997) που αποτελείται από 2 ερωτήσεις που αξιολογούν τη συχνότητα και την ένταση δραστηριότητας σύμφωνα με την αντίληψη των ασκούμενων. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι υπάρχει υψηλή θετική συσχέτιση μεταξύ του φυσικού τομέα με τον νοητικό ($r = .844^{**}$), του φυσικού τομέα με τον ψυχολογικό ($r = .902^{**}$), ο νοητικός τομέας με τον ψυχολογικό ($r = .929^{**}$). Επιπλέον παρατηρήθηκε πολύ υψηλή εσωτερική συνοχή των ερωτήσεων που εκφράζουν την φυσική ($\alpha = .85$), ψυχολογική ($\alpha = .90$) και νοητική κατάσταση ($\alpha = .86$) των ερωτηθέντων. Ο μη συσχετισμένος έλεγχος t με βάση την προηγούμενη συμμετοχή σε φυσική δραστηριότητα αναδείχθηκε ως ο καθοριστικός παράγοντας που ανέδειξε διαφορές ως προς τη φυσική ($t = 2.606$, $df = 43$, $p = .013$), ψυχολογική ($t = 3.164$, $df = 43$, $p = .003$) και νοητική ($t = 2.137$, $df = 43$, $p = .025$) κατάσταση των συμμετεχόντων. Ως προς τη συχνότητα συμμετοχής σε δραστηριότητες και το φύλο των συμμετεχόντων, δεν προέκυψαν στατιστικά σημαντικές διαφορές. Η ανάλυση απλής διακύμανσης (ANOVA) έδειξε ότι η συχνότητα έντονης άσκησης αποτελεί σύμφωνα με την αντίληψη των ασκούμενων τον παράγοντα που επιδρά θετικά στην φυσική [$F(2,44)=2.28$, $p=.056$, $\eta^2=.040$] νοητική [$F(2,44)=2.42$, $p=.044$, $\eta^2=.42$] και ψυχολογική [$F(2,44)=2.50$, $p=.038$, $\eta^2=.040$] κατάστασή τους. Οι πάσχοντες νεότερης ηλικίας έδειξαν να επηρεάζονται λιγότερο στον ψυχολογικό [$F(2,44)=2.85$, $p=.049$, $\eta^2=.40$] και νοητικό [$F(2,44)=2.61$, $p=.064$, $\eta^2=.677$] τομέα σε σύγκριση με τους πάσχοντες μεγαλύτερων ηλικιών. Το είδος αναπηρίας και η συχνότητα συμμετοχής σε μέτριας ή ήπιας έντασης άσκηση, όπως προέκυψε, δεν προκαλεί διαφορές στην αντίληψη των ασκούμενων. Συμπερασματικά, η χρόνια κόπωση οδηγεί στην μεγάλη αλληλεπίδραση του φυσικού, ψυχολογικού και νοητικού τομέα με την έντονη άσκηση να αποτελεί για τους ασθενείς τον κύριο παράγοντα που πιστεύουν ότι επιδρά στη φυσική νοητική και ψυχολογική τους κατάσταση.

Λέξεις κλειδιά: κόπωση, χρόνιες παθήσεις, δραστηριότητα

4097

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΔΟΣΗ ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΟ JOUBERT

Μούντριχα Δ., Μπρούπη Α., Τσολάκη Χ., Παπαπέτρου Μ., Κουρτάκη Α., Καλογεράκη Α., Κοκαρίδας Δ.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

des_pipinaki@hotmail.com

THE EFFECT OF AN ADAPTED PHYSICAL EDUCATION PROGRAM ON THE PERFORMANCE OF A CHILD WITH JOUBERT SYNDROME.

D. Mountrixa, A. Broupi, C. Tsolaki, M. Papapetrou, A. Kourtaki, A. Kalogeraki, D. Kokaridas

University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Η έρευνα αυτή είχε ως σκοπό τη βελτίωση της ισορροπίας και λεπτής κινητικότητας ενός 12χρονου μαθητή με σύνδρομο Joubert μέσα από την εφαρμογή ενός εξατομικευμένου προγράμματος φυσικής αγωγής. Το σύνδρομο Joubert είναι μία σπάνια γεννητική διαταραχή που προκαλεί ασυνεργία, ταχύπνοια, νυσταγμό, υποτονία και νοητική υστέρηση. Η έρευνα αποτελεί συνέχεια ενός άλλου προγράμματος που είχε διαπιστώσει την βελτίωση της ισορροπίας και των λεπτών κινητικών ικανοτήτων αλλά όχι και την βελτίωση της συμπεριφοράς του παιδιού που συνέχισε να παρουσιάζει συμπτώματα άγχους και κατάθλιψης και υιοθέτηση αμυντικής και λανθασμένης στάσης σώματος. Κατά συνέπεια, στο σκοπό προστέθηκε η βελτίωση της συμπεριφοράς του παιδιού. Η προ-παραεμβατική φάση περιλάμβανε μία πρώτη εκτίμηση της ισορροπίας και της λεπτής κινητικότητας με τη χρησιμοποίηση ασκήσεων του Τεστ Απόδοσης Κινητικότητας του Bruininks-Oseretsky (1979) και του Τεστ Νευρολογικών Ελαφρών Ενδείξεων των Huttenlocher, Levine, Huttenlocher και Gates (1990) καθώς και εκτίμηση της συμπεριφοράς με τη χρησιμοποίηση του ερωτηματολογίου του Rutter

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

που έδειξε την ύπαρξη νευρωτικής συμπεριφοράς. Ακολουθώντας τις προ-παρεμβατικές εκτιμήσεις αποφασίστηκε η συνέχιση του προηγούμενου προγράμματος φυσικής αγωγής για διάρκεια 12 εβδομάδων σε συχνότητα δύο μαθημάτων ανά εβδομάδα δομημένου όμως αποκλειστικά με δραστηριότητες με χρήση συνασκούμενου με νοητική υστέρηση που στόχευαν στην βελτίωση της κοινωνικοποίησης, συνεργασίας και γενικότερης συμπεριφοράς του παιδιού παράλληλα με την εξάσκηση της ισορροπίας και των λεπτών κινητικών ικανοτήτων του. Στο τέλος του προγράμματος επαναλήφθηκαν για δεύτερη φορά οι αρχικές μετρήσεις που δεν έδειξαν περαιτέρω βελτίωση των κινητικών ικανοτήτων του μαθητή κάτι που μπορεί να οφείλεται είτε στην καθαυτού αναπηρία του παιδιού που δεν έδινε περιθώρια βελτίωσης είτε στο ίδιο το πρόγραμμα φυσικής αγωγής με χρήση συνασκούμενου που ήταν κατάλληλο για την βελτίωση στοιχείων συμπεριφοράς του παιδιού αλλά δεν προκάλεσε περαιτέρω κινητικές προσαρμογές.

Λέξεις κλειδιά: πρόγραμμα φυσικής εκπαίδευσης, παιδί, σύνδρομο Joubert

4108

ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΟΝΕΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ ΣΕ ΤΥΠΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ

Κουρτάκη Α., Μούντριχα Δ., Μπρούπη Α., Παπαπέτρου Μ., Τσολάκη Χ., Μαγγουρίτσα Γ., Κοκαριδίδας Δ.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

annoula_nek@hotmail.com

PARENTS' ATTITUDES OF CHILDREN WITH AND WITHOUT DISABILITIES REGARDING INCLUSION OF STUDENTS WITH DISABILITIES IN TYPICAL CLASSES

**A. Kourtaki, D. Mountrixa, A. Broupi, M. Papapetrou, C. Tsolaki, G. Maggouritsa, D. Kokaridas
University of Thessaly, D.P.E.S.S.**

Σκοπός της έρευνας ήταν η εξέταση των στάσεων γονέων παιδιών με και χωρίς αναπηρίες σχετικά με την ένταξη μαθητών με αναπηρίες σε τυπική τάξη και η συσχέτιση της στάσης τους με παράγοντες που αφορούν τους ίδιους τους γονείς (π.χ. επίπεδο εκπαίδευσης) και τα παιδιά τους (π.χ. ύπαρξη ή όχι αναπηρίας, τύπος αναπηρίας κ.α.). Στην έρευνα συμμετείχαν 196 γονείς (77 άνδρες 119 γυναίκες) παιδιών με αναπηρίες (116 γονείς) και χωρίς αναπηρίες (77 γονείς). Κάθε άτομο συμπλήρωσε το ερωτηματολόγιο «Στάσεων Ως Προς Την Ένταξη» των Leyser και Kirk (2004) αποτελούμενο από 18 ερωτήσεις που αξιολογεί τις απόψεις των γονέων ως προς τους παράγοντες οφέλη, ικανοποίηση, ικανότητα εκπαιδευτικών και παροχή υπηρεσιών, και δικαιώματα παιδιών. Από τα αποτελέσματα της έρευνας προέκυψε ότι υπάρχει: α. θετική συσχέτιση μεταξύ του παράγοντα "οφέλη" με την ικανότητα των εκπαιδευτικών ($r = .227^{**}$), τα δικαιώματα ($r = .373^{**}$) και την ικανοποίηση ($r = .215^{**}$), και της ικανότητας των εκπαιδευτικών με την ικανοποίηση ($r = .499^{**}$). β. η εσωτερική συνοχή των ερωτήσεων του κάθε παράγοντα κυμάνθηκε από αποδεκτή ($\alpha = .44$) έως αρκετά καλή ($\alpha = .79$) για τους παράγοντες ικανότητα και οφέλη αντίστοιχα, ενώ οι παράγοντες δικαιώματα και ικανοποίηση είχαν τιμές ($\alpha = .59$) και ($\alpha = .57$). Ο μη συσχετισμένος έλεγχος t ανέδειξε διαφορές ως προς τον παράγοντα ικανοποίηση ($t = -2.071$, $df = 191$, $p = .040$) μεταξύ γονέων παιδιών με και χωρίς αναπηρίες και τον παράγοντα οφέλη ($t = -2.125$, $df = 113$, $p = .036$) με βάση την επίκτητη ή εκ γενετής αναπηρία. Η ηλικία των παιδιών (μικρότερη ή μεγαλύτερη των 16 ετών) αναδείχθηκε ως ο καθοριστικός παράγοντας που επηρέασε τη στάση των γονέων ως προς τα οφέλη ($t = 2.063$, $df = 190$, $p = .040$) ως προς την ικανότητα ($t = 2.425$, $df = 193$, $p = .016$) ως προς τα δικαιώματα ($t = 3.457$, $df = 194$, $p = .001$) και ως προς την ικανοποίηση ($t = 3.961$, $df = 191$, $p = .000$), ενώ το φύλο των γονέων το φύλο των παιδιών και το επίπεδο εκπαίδευσης των γονέων δεν αποτέλεσαν παράγοντες που ανέδειξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές. Συμπερασματικά, οι γονείς παιδιών μικρότερης ηλικίας έδειξαν να εμπλέκονται συναισθηματικά και να ενδιαφέρονται περισσότερο για το μέλλον του παιδιού τους μέσα από πρακτικές ένταξης. Επιπλέον, η ποιότητα διδασκαλίας και η διαθεσιμότητα παροχής υπηρεσιών στα τμήματα ένταξης έδειξαν να προβληματίζουν τους γονείς οι οποίοι φάνηκαν να είναι περισσότερο ικανοποιημένοι από την ειδική εκπαίδευση σε αυτόν τον τομέα.

Λέξεις κλειδιά: απόψεις, γονείς, μαθητές με αναπηρίες, ένταξη, αναπηρία

4148

ΣΤΑΣΕΙΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΩΣ ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΝΑ ΔΙΔΑΞΟΥΝ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΣΕ ΤΜΗΜΑΤΑ ΕΝΤΑΞΗΣ

Παπαπέτρου Μ., Κουρτάκη Α., Μούντριχα Δ., Τσολάκη Χ., Μπρούπη Α., Κοκαριδίδας Δ.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

maroclio@hotmail.com

ATTITUDES OF STUDENTS OF PHYSICAL EDUCATION, SPECIAL EDUCATION AND PEDAGOGY TOWARDS TEACHING IN INCLUSION CLASSES

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

M. Papapetrou, A. Kourtaki, D. Mountraha, C. Tsolaki, A. Broupi, D. Kokaridas
University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Σκοπός της έρευνας ήταν η εξέταση των απόψεων των μελλοντικών καθηγητών φυσικής αγωγής, ειδικής αγωγής και παιδαγωγικών δημοτικής εκπαίδευσης ως προς την προοπτική να διδάξουν μαθητές με αναπηρίες σε τμήματα ένταξης. Στην έρευνα συμμετείχαν 221 φοιτητές/τριες (161, 15 και 45 φοιτητές/τριες των ΤΕΦΑΑ, Ειδικής Αγωγής και Παιδαγωγικών αντίστοιχα). Όλοι οι συμμετέχοντες συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο SACIE (Loreman, Earl, & Forlin, 2007) αποτελούμενο από 19 ερωτήσεις που αξιολογούν τους παράγοντες θετική συμπεριφορά, αποδοχή, διδακτική επάρκεια και άγχος. Η εσωτερική συνοχή των ερωτήσεων που εξέφραζε τον κάθε παράγοντα κυμάνθηκε από χαμηλή ($\alpha = .48$) έως αρκετά καλή ($\alpha = .72$) για τους παράγοντες αποδοχή και άγχος αντίστοιχα, με την θετική συμπεριφορά και διδακτική επάρκεια να κυμαίνονται σε ($\alpha = .68$) και ($\alpha = .62$). Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι υπάρχει θετική συσχέτιση μεταξύ της θετικής συμπεριφοράς με την αποδοχή ($r = .343^{**}$). Ο μη συσχετισμένος έλεγχος t με βάση το φύλο ανέδειξε στατιστικά σημαντικές διαφορές ως προς τα άγχος ($t = -2.31$, $df = 219$, $p = .022$) και την διδακτική επάρκεια ($t = -4.15$, $df = 219$, $p = .000$) με τους φοιτητές να έχουν μικρότερα επίπεδα άγχους παρόλο που αισθάνονται λιγότερο επαρκείς διδακτικά σε σύγκριση με τις φοιτήτριες, ενώ ως προς την προηγούμενη εμπειρία από το οικογενειακό/φιλικό περιβάλλον παρατηρήθηκαν διαφορές στον παράγοντα διδακτική επάρκεια ($t = 2.096$, $df = 219$, $p = .037$). Η ανάλυση απλής διακύμανσης (ANOVA) ανέδειξε την θετικότερη στάση [$F(3,219) = 2.882$, $p = .037$, $\eta^2 = .48$] και μεγαλύτερη αποδοχή [$F(3,219) = .773$, $p = .510$, $\eta^2 = .23$] των φοιτητών του τετάρτου έτους να δεχθούν μαθητές με αναπηρίες σε σύγκριση με τους φοιτητές μικρότερων ετών αλλά και το μεγαλύτερο επίπεδο άγχους [$F(3,219) = 1.747$, $p = .158$, $\eta^2 = .46$] και αντιλαμβανόμενης μικρότερης διδακτικής επάρκειας [$F(2,219) = 4.408$, $p = .005$, $\eta^2 = .39$]. Ο κυριότερος παράγοντας που ανέδειξε στατιστικά σημαντικές διαφορές είναι η ειδικότητα, με τους φοιτητές ειδικής φυσικής αγωγής να επιδεικνύουν το λιγότερο άγχος [$F(4,219) = 40.26$, $p = .000$, $\eta^2 = .57$] και την υψηλότερη αντιλαμβανόμενη διδακτική επάρκεια [$F(4,219) = 14.707$, $p = .000$, $\eta^2 = .40$] σε σύγκριση με τους φοιτητές ΤΕΦΑΑ άλλων ειδικοτήτων (αγωνιστικού αθλητισμού και αναψυχής) και τους φοιτητές παιδαγωγικών και ειδικής αγωγής, ενώ παρατηρήθηκαν σημαντικές διαφορές ως προς θετική στάση [$F(4,219) = 2.515$, $p = .024$, $\eta^2 = .70$] και την αποδοχή [$F(4,219) = 2.559$, $p = .021$, $\eta^2 = .65$] μεταξύ των ειδικοτήτων. Συμπερασματικά, η προηγούμενη διδακτική εμπειρία-πρακτική των φοιτητών ειδικής φυσικής αγωγής σε διάφορους συλλόγους ΑΜΕΑ έδειξε να επιδρά θετικά ως προς τα χαμηλότερα επίπεδα άγχους και τη μεγαλύτερη αντιλαμβανόμενη διδακτική επάρκεια σε σύγκριση με τους φοιτητές των άλλων ειδικοτήτων, ενώ γενικότερα, η παιγνιώδης φύση της φυσικής αγωγής που βοηθά την προσέγγιση καθηγητή-μαθητή σε σχέση με τα υπόλοιπα μαθήματα οδηγεί στην υιοθέτηση θετικότερων στάσεων και μεγαλύτερης αποδοχής.

Λέξεις κλειδιά: στάσεις, φοιτητές, εκπαιδευτικοί, ένταξη

4368

Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ «ΜΥΕΣ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ» ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΥΟΣΜΟΥ

Κονταξάκης Ε., Λόλα Α., Γκανάτσιος Γ.

Indiana State University,

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.,

Δήμος Ευόσμου

kontaxakis2000@yahoo.gr

THE EFFECTIVENESS OF THE EDUCATIONAL PROGRAM "MUSCLES IN ACTION" IN ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS

E. Kontaxakis, A. Lola, G. Ganatsios

Indiana State University

Aristotle's University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Municipality of Evosmos

Ο Δήμος Ευόσμου, κατά τη σχολική χρονιά 2006-2007, σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς εφάρμοσαν το εκπαιδευτικό πρόγραμμα « Μύες Εν Δράσει» σε 1000 μαθητές που φοιτούσαν στην πέμπτη και έκτη τάξη 24 δημοτικών σχολείων. Το «Μύες Εν Δράσει» έχει ως σκοπό την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση μαθητών ηλικίας 10-16 ετών, σε θέματα αναπηρίας, προσβασιμότητας και προσαρμοσμένου αθλητισμού. Η εφαρμογή του «Μύες Εν Δράσει» στα δημοτικά σχολεία του Δήμου Ευόσμου, υλοποιήθηκε με συστηματικά προγραμματισμένες παρουσιάσεις, με ειδικά σχεδιασμένο οπτικοακουστικό υλικό, με συμμετοχή των μαθητών σε παιχνίδια ερωτήσεων και σε άλλες καλλιτεχνικές και αθλητικές δραστηριότητες. Πριν και μετά από τη διεξαγωγή του «Μύες Εν Δράσει», πραγματοποιήθηκε μέτρηση της αποτελεσματικότητας του προγράμματος με τη χρήση ενός ειδικά σχεδιασμένου ερωτηματολογίου που περιελάμβανε 14 ερωτήσεις (ανοιχτού και κλειστού τύπου) και το οποίο ελέγχθηκε ως προς την αξιοπιστία και την εγκυρότητα του. Το ερωτηματολόγιο συμπληρώθηκε από όλους τους μαθητές. Αξιολογούσε το επίπεδο των γνώσεων τους σχετικά με θέματα αναπηρίας και προσβασιμότητας καθώς και το βαθμό ικανοποίησης τους από τις δράσεις του προγράμματος.

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

Από τα αποτελέσματα προέκυψε ότι οι μαθητές εμφάνισαν υψηλότερα ποσοστά σωστών απαντήσεων μετά τη διεξαγωγή του «Μύες Εν Δράσει», στα θέματα που σχετίζονταν με την αναπηρία (20% πριν έναντι 74% μετά) και την προσβασιμότητα (37.5% πριν και 89% μετά). Επίσης, το «Μύες Εν Δράσει» άρεσε στους μαθητές σε ποσοστό 77.9% έναντι ενός ποσοστού 8.8% που απάντησε ότι δεν του άρεσε και 12.5% που δεν απάντησε. Τα συμπεράσματα από την υλοποίηση του προγράμματος "Μύες Εν Δράσει" ήταν: α) συνέβαλε στο να ενημερωθούν οι μαθητές για θέματα που σχετίζονται με τους ανθρώπους με αναπηρία, β) επηρεάστηκε ιδιαίτερα το επίπεδο γνώσεων των κοριτσιών έναντι των αγοριών, γ) η πιο στενή συναναστροφή των μαθητών με ανθρώπους με αναπηρία κατά τη διάρκεια εφαρμογής του προγράμματος ικανοποίησε θετικά τους μαθητές, δ) οι μαθητές που είχαν συναστραφεί με ανθρώπους με αναπηρία στο οικογενειακό, φιλικό ή σχολικό περιβάλλον, εμφάνισαν μεγαλύτερη ικανοποίηση από την συμμετοχή τους στις εκπαιδευτικές δράσεις του «Μύες Εν Δράσει», ε) οι μαθητές ζήτησαν τη δημιουργία νέων εκπαιδευτικών δράσεων βασισμένες στην τεχνολογία και στα πολυμέσα. Προτείνεται η περαιτέρω αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προγράμματος "Μύες Εν Δράσει" μέσω της εφαρμογής του σε σχολεία από διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές και από διαφορετικές βαθμίδες εκπαίδευσης με έμφαση στη δευτεροβάθμια.

Λέξεις κλειδιά: μύες εν δράσει, αναπηρία, εκπαιδευτικό πρόγραμμα

4603

ΠΡΟΦΙΛ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ

Μηρούπη Α., Τσολάκη Χ., Παπαπέτρου Μ., Μούντριχα Δ., Κουρτάκη Α., Κοκαρίδας Δ., Πατσιαούρας Α.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού
alexandra.broupi@gmail.com

PROFILE OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS OF THESSALY REGION CONCERNING EDUCATION OF STUDENTS WITH DISABILITIES

A. Broupi, C. Tsolaki, M. Papapetrou, D. Mountrixa, A. Kourtaki, D. Kokaridas, A. Patsiaouras
University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Σκοπός της έρευνας ήταν να εξετάσει το προφίλ των καθηγητών/τριων της Περιφέρειας Θεσσαλίας ως προς την εκπαίδευση μαθητών με αναπηρίες. Για τις ανάγκες της έρευνας δόθηκε ένα ερωτηματολόγιο από έναν κατάλογο 38 ερωτήσεων, - κάθε μία από τις οποίες αξιολογούνταν σε μία 5βάθμια κλίμακα Likert- σε ένα δείγμα 114 καθηγητών Φ.Α. (62 άντρες, 52 γυναίκες) που εργάζονταν σε σχολεία της ευρύτερης περιοχής της Θεσσαλίας. Από την παραγοντική ανάλυση προέκυψε ερωτηματολόγιο 34 ερωτήσεων αποτελούμενο από 6 παράγοντες που εξηγούσαν το 59.2% της συνολικής διακύμανσης και αφορούσαν το αντιλαμβανόμενο επίπεδο γνώσης, την εφαρμογή προγραμμάτων ψυχοκινητικής αγωγής, την αξιολόγηση- εφαρμογή εξατομικευμένων εκπαιδευτικών προγραμμάτων, καθώς και τη διάθεση για συνεργασία, τη συμμετοχή και την προθυμία του καθηγητή φυσικής αγωγής. Η ανάλυση Cronbach's ανέδειξε εσωτερική συνοχή που κυμάνθηκε από καλή ($\alpha = .65$) έως υψηλή ($\alpha = .86$) για τους παράγοντες της συμμετοχής και της γνώσης αντίστοιχα. Από την επεξεργασία των αποτελεσμάτων προέκυψε η θετική συσχέτιση όλων των παραγόντων μεταξύ τους. Ο μη συσχετισμένος έλεγχος t ανέδειξε διαφορές στους παράγοντες εφαρμογή ($t = -3.98$, $df = 99$, $p = .000$) και αξιολόγηση ($t = -2.01$, $df = 103$, $p = .047$) με βάση το φύλο, και στην γνώση ($t = 1.74$, $df = 82$, $p = .085$) και συνεργασία ($t = 2.73$, $df = 62$, $p = .008$) με βάση τη γνώση του σκοπού λειτουργίας των Κ.Δ.Α.Υ. Η προηγούμενη διδακτική εμπειρία αναδείχθηκε ως ο καθοριστικός παράγοντας που επηρέασε την στάση των καθηγητών ως προς τη γνώση ($t = 2.44$, $df = 102$, $p = .016$), τη συνεργασία ($t = 4.00$, $df = 77$, $p = .000$), τη συμμετοχή ($t = 3.27$, $df = 97$, $p = .001$) και την προθυμία ($t = 1.87$, $df = 108$, $p = .064$). Από την ανάλυση διακύμανσης ANOVA προέκυψαν στατιστικά σημαντικές διαφορές με βάση τον παρόντα χώρο εργασίας στους πέντε από τους έξι παράγοντες του ερωτηματολογίου, στους παράγοντες της γνώσης [$F(7,112) = 2,83$, $p = .054$, $\eta^2 = .72$], της συμμετοχής [$F(7,112) = 5,41$, $p = .005$, $\eta^2 = .98$] και της προθυμίας [$F(7,112) = 3,60$, $p = .023$, $\eta^2 = .78$] με βάση τις ώρες διδασκαλίας στην Ειδική φυσική αγωγή, της γνώσης [$F(3,112) = 4,83$, $p = .004$, $\eta^2 = .166$], της συμμετοχής [$F(3,112) = 8,69$, $p = .000$, $\eta^2 = .226$] και της προθυμίας [$F(3,112) = 2,65$, $p = .054$, $\eta^2 = .182$] με βάση την ασχολία στο χώρο της ειδικής φυσικής αγωγής εκτός ωρών διδασκαλίας, και τέλος τον παράγοντα της συμμετοχής [$F(6,112) = 7,06$, $p = .002$, $\eta^2 = .78$] με βάση τα χρόνια διδακτικής εμπειρίας στην Ειδική φυσική αγωγή. Συμπερασματικά, η προηγούμενη διδακτική εμπειρία και η παρούσα θέση εργασίας αναδείχθηκαν σημαντικοί παράγοντες ως προς το μεγαλύτερο αντιλαμβανόμενο επίπεδο γνώσης, και την περισσότερη προθυμία για συνεργασία, συμμετοχή και επιμόρφωση των καθηγητών φυσικής αγωγής.

Λέξεις κλειδιά: στάσεις καθηγητών φυσικής αγωγής, περιοχή Θεσσαλίας, μαθητές με αναπηρίες

4694

ΝΟΣΟΣ ALZHEIMER ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ: Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΦΥΛΟΥ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ 6^{ου}, 7^{ου} ΣΤΑΔΙΟΥ

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.
* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

Βλοτινού Π., Καμπάς Α., Αγγελούσης Ν., Μιχαλοπούλου Μ.
Κέντρο Alzheimer Αθηνών,
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.
pvlotino@phyed.duth.gr

ALZHEIMER DISEASE AND PHYSICAL ACTIVITY: THE ROLE OF THE GENDER IN PATIENTS IN 6th, 7th STAGE

P. Vlotinou, A. Kampas, N. Aggeloussis, M. Michalopoulou
Alzheimer Center of Athens,
Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S

Η νόσος Alzheimer, είναι μια νευροεκφυλιστική νόσος, η οποία είναι η σημαντικότερη αιτία αναπηρίας για τους ηλικιωμένους πληθυσμούς. Σύμφωνα με τη διεθνή βιβλιογραφία οι ανοϊκοί ασθενείς παρουσιάζουν χαμηλά ποσοστά φυσικής δραστηριότητας σε σχέση με τους υγιείς ηλικιωμένους. Σκοπός της έρευνας ήταν ο έλεγχος της φυσικής κατάστασης 21 Ελλήνων ανοϊκών ασθενών και η διερεύνηση του ρόλου του φύλου τους. Η φυσική κατάσταση των ασθενών καταγράφηκε μέσω βηματομέτρων (OMRON, walking II) και της κλίμακας IADL, ενώ ο εντοπισμός του γνωστικού επιπέδου αυτών, με τη χρήση των ερωτηματολογίων: MMSE και Clock. Οι ασθενείς διέμεναν στην οικία τους κατά το διάστημα της διεξαγωγής της έρευνας. Εξετάστηκαν πρωταρχικά όσον αφορά στο γνωστικό τους επίπεδο και έπειτα έγινε καταγραφή των ημερήσιων πραγματοποιούμενων βημάτων αυτών, επί δύο εβδομάδες. Για τον έλεγχο της επίδρασης του φύλου, εφαρμόστηκε ανάλυση διακύμανσης με έναν παράγοντα. Από τα αποτελέσματα, βρέθηκε ότι το φύλο δεν είχε στατιστικά σημαντική επίδραση στο μέσο αριθμό βημάτων το σαββατοκύριακο ($F_{2,19}=2.073, p=.166$) και στο μέσο αριθμό βημάτων στις καθημερινές ($F_{2,19}=1.654, p=.214$), αλλά ούτε και στο μέσο αριθμό βημάτων που εκτελούνται στο σύνολο της εβδομάδας ($F_{2,19}=1.782, p=.198$). Κατά συνέπεια οι άνδρες και οι γυναίκες δε διαφέρουν σημαντικά ως προς τις επιδόσεις τους στις εξαρτημένες μεταβλητές της έρευνας. Ανεξάρτητα από το φύλο, η φυσική δραστηριότητα των ανοϊκών τείνει μειούμενη καθώς η νόσος εξελίσσεται, γεγονός που επιδεινώνει περισσότερο την κλινική εικόνα των ασθενών. Η παρέμβαση στην κατεύθυνση της βελτίωσης της φυσικής τους δραστηριότητας θα μπορούσε να βελτιώσει σημαντικά τη γενικότερη κλινική τους εικόνα, ανεξαρτήτου φύλου.

Λέξεις κλειδιά: γνωστικό επίπεδο, φυσική δραστηριότητα, φύλο

4813

Ο ΒΑΘΜΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΣΟΤΙΜΙΑΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΕ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Κωνσταντίνου Λ.
Δημοτικό Σχολείο Καρμιώτισσας
lucasjcs@primehome.com

INCLUSION STANDARDS FOR CHILDREN WITH SPECIAL EDUCATIONAL NEEDS IN P.E REGULAR CLASSES AT CYPRUS ELEMENTARY SCHOOLS

L. Constantinou
Karmiotissa's Elementary School

Σκοπός της εργασίας είναι η μελέτη 44 περιπτώσεων παιδιών (22 αγοριών και 22 κοριτσιών). Τα παιδιά αυτά συμμετείχαν στα μαθήματα Φυσικής Αγωγής της τυπικής τάξης σε τυπικά δημόσια Δημοτικά Σχολεία της Κύπρου κατά τη διάρκεια των σχολικών ετών 1998-2008. Τέσσερα παιδιά προέρχονταν από ειδικό σχολείο, επτά παιδιά από ειδική τάξη (μονάδα) και 33 από τυπική τάξη. Οι 44 περιπτώσεις παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες μελετούνται σε σχέση με βασικές αρχές που προέκυψαν από τη βιβλιογραφική επισκόπηση και διέπουν τη διαδικασία κοινωνικής ισοτιμίας στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής. Οι βασικές αρχές στις οποίες στηρίζονται οι παρατηρήσεις είναι: α) δομημένος σχεδιασμός από το Νηπιαγωγείο μέχρι και το Λύκειο, β) έγκαιρη παρέμβαση (παρέμβαση πριν ή κατά τη νηπιακή ηλικία), γ) αριθμός μαθητών προσαρμοσμένος στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του παιδιού Μ.Ε.Ε.Α που φοιτά στην τυπική τάξη, δ) ουσιαστική κινητική αξιολόγηση από πολυθεματική ομάδα, ε) συνεκπαίδευση που επιτυγχάνεται προοδευτικά και μεθοδικά, στ) διαφορετική διαφορετικότητα (τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κάθε παιδιού σε θεωρητικά ομοιογενείς ομάδες ενισχύουν τη μοναδικότητα του παιδιού), ζ) ασφάλεια (λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των παιδιών που προκύπτουν από τις αξιολογήσεις λαμβάνονται τα αντίστοιχα μέτρα ασφάλειας), η) παιδαγωγικό κέρδος υπολοίπων παιδιών όταν συμμετέχουν και συνεργάζονται με παιδιά Μ.Ε.Ε.Α. στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής. Καταγράφονται επίσης ο αριθμός των παιδιών της τυπικής τάξης στην οποία συμμετείχαν παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και η χρονική διάρκεια της διδασκαλίας του μαθήματος από εκπαιδευτικό Ειδικής Φυσικής Αγωγής. Παράλληλα συγκρίνονται οι αρχές κοινωνικής ισοτιμίας που εντοπίζονται σε ένα μύθο αρχαιοελληνικής προέλευσης που αναφέρεται στη δεκαετή εκπαίδευση ενός παιδιού με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Από τα 44 παιδιά μόνο σε μία από τις περιπτώσεις εφαρμόστηκαν στοχευμένα. περισσότερες από μία αρχές κοινωνικής ισοτιμίας (δομημένος σχεδιασμός, έγκαιρη παρέμβαση, συνεκπαίδευση). Για να υπάρξουν αυξημένες πιθανότητες κοινωνικής ενσωμάτωσης και συνεκπαίδευσης των

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες προτείνεται δομημένος σχεδιασμός: α) για το μάθημα της Ειδικής Φυσικής Αγωγής στο Νηπιαγωγείο, στο Δημοτικό, στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο και β) για το μάθημα της Φυσικής Αγωγής στο Νηπιαγωγείο, στο Δημοτικό, στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο που στηρίζονται στις αρχές κοινωνικής ισοτιμίας έχοντας ως αφετηρία την αντίστροφη ένταξη.

Λέξεις κλειδιά: κοινωνική ισοτιμία, έγκαιρη παρέμβαση, δομημένος σχεδιασμός

4829

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΘΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΦΟΡΕΙΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Καρκαλέτση Φ., Τζιαμαλή Β., Ζαρώτης Ι., Σκορδίλης Ε.

Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

fenikark@yahoo.gr

BURNOUT AMONG STAFF IN SPECIAL EDUCATION CENTERS

F. Karkaletsis, V. Tziamali, Y. Zarotis, E. Skordilis

Kapodistrian University of Athens, D.P.E.S.S.

Στην παρούσα έρευνα εξετάστηκε η επαγγελματική εξουθένωση εργαζομένων σε φορείς ειδικής αγωγής. Για τους σκοπούς της έρευνας, χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο επαγγελματικής εξουθένωσης των Maslach και Jackson (1986) (Maslach Burnout Inventory – MBI), με 22 προτάσεις που ομαδοποιούνται στους ακόλουθους παράγοντες: α) Συναισθηματική Εξάντληση (Emotional Exhaustion) (9 προτάσεις), β) Αποπροσωποποίηση (Depersonalization) (5 προτάσεις), και γ) Προσωπική Επίτευξη (Personal Accomplishment) (8 προτάσεις). Αξιολογήθηκαν οι απαντήσεις 32 εργαζομένων σε δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς ειδικής αγωγής. Οι εργαζόμενοι ήταν άνδρες (N = 9) και γυναίκες (N = 23), ηλικίας από 20 έως 66 χρόνων (M = 36.34, TA = 9.92), και με οικογενειακό εισόδημα, στην πλειονότητά τους, από 1000 έως 2000 ευρώ μηνιαίως (38.7%). Για τη στατιστική επεξεργασία χρησιμοποιήθηκε το Στατιστικό Πακέτο Κοινωνικών Επιστημών (SPSS-13) και επιλέχθηκε το .05 επίπεδο στατιστικής σημαντικότητας. Αρχικά, ελέγχθηκε η εσωτερική συνοχή των παραγόντων, στη συνέχεια εξετάστηκαν πολυμεταβλητικά (MANOVA) και μονομεταβλητικά (ANOVAs) οι διαφορές αναφορικά με το φύλο και την ειδικότητα και τέλος αξιολογήθηκε η συσχέτιση των παραγόντων του MBI με την εργασιακή εμπειρία των εργαζομένων. Ο έλεγχος εσωτερικής συνοχής έδωσε ικανοποιητικούς Cronbach alpha δείκτες (.90 και .89), για τους παράγοντες Συναισθηματική Εξάντληση και Προσωπική Επίτευξη. Αντίθετα, για τον παράγοντα Αποπροσωποποίηση ο δείκτης Cronbach ήταν μόλις .18. Τα αποτελέσματα δεν έδειξαν σημαντικές διαφορές αναφορικά με το φύλο. Η εξέταση των μέσων τιμών έδειξε ότι οι γυναίκες είχαν υψηλότερες τιμές στον παράγοντα Συναισθηματική Εξάντληση (M = 15.05, TA = 10.17), συγκριτικά με τους άντρες (M = 11.67, TA = 9.79). Αναφορικά με την ειδικότητα, αξιολογήθηκαν πολυμεταβλητικά οι διαφορές ανάμεσα στο επιστημονικό και βοηθητικό προσωπικό και οι διαφορές που βρέθηκαν ήταν σημαντικές (Λ = .639, F = 4.708, p = .010, η² = .361). Οι μονομεταβλητικές post hoc αναλύσεις στη συνέχεια προσδιόρισαν ότι οι παράγοντες Συναισθηματική Εξάντληση (F = 3.823, p = .061, η² = .124) και Αποπροσωποποίηση (F = 3.191, p = .085, η² = .106) έτειναν να διαφοροποιήσουν τους συμμετέχοντες ανάλογα με την ειδικότητα. Τέλος, από τον έλεγχο συσχέτισης των παραγόντων του MBI με την εργασιακή εμπειρία των εργαζομένων, βρέθηκε σημαντική θετική συσχέτιση ανάμεσα στον παράγοντα Προσωπική Επίτευξη και τα χρόνια εργασίας (r = .419, p = .033). Οι εργαζόμενοι με περισσότερα χρόνια φάνηκε να έχουν και υψηλότερη αίσθηση επίτευξης από την εργασία τους. Συνολικά, ωστόσο, η αξιολόγηση των απαντήσεων, έδειξε ότι οι συμμετέχοντες δεν εμφάνιζαν επαγγελματική εξουθένωση, σύμφωνα με τα κριτήρια των Maslach και Jackson (1986). Τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας παρέχουν μια πρώτη ένδειξη για την επαγγελματική εξουθένωση εργαζομένων σε φορείς ειδικής αγωγής. Στο μέλλον, θα ήταν χρήσιμο να εξεταστεί η επαγγελματική εξουθένωση σε μεγαλύτερο δείγμα εργαζομένων και από διαφορετικές πόλεις, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα γενίκευσης των αποτελεσμάτων. Θα ήταν επίσης σημαντικό να μελετηθεί το φαινόμενο παράλληλα με την ποιότητα ζωής, την πιθανή εκδήλωση συναισθηματικών διαταραχών από την πλευρά των εργαζομένων, καθώς και την ικανοποίηση που αντλούν από τους χώρους και το περιεχόμενο εργασίας.

Λέξεις κλειδιά: επαγγελματική εξουθένωση, εργαζόμενοι, ειδική αγωγή

5004

ΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ ΤΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΚΙΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Καραολής Ι., Φελλά Ο., Κούτινα Γ., Μπάτσιου Σ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

yiannis85@hotmail.com

ATTITUDES AND INTENTIONS OF CYPRIOT MANAGERS IN HOTEL UNITS TOWARDS FACILITATING PEOPLE WITH MOVEMENT PROBLEMS

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

I. Karaolis, O. Fella, G. Koutina, S. Mpatsiou
Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σύμφωνα με τον Ajzen (1988) για να εκδηλωθεί μια συμπεριφορά πρέπει να υπάρχει κάποιος λόγος. Πιο συγκεκριμένα, αυτό που προηγείται άμεσα κάθε συμπεριφοράς είναι η «πρόθεση» του ατόμου να προβεί σε μια ενέργεια. Όσο πιο δυνατή είναι αυτή η πρόθεση τόσο πιθανό είναι να προσπαθήσει να συμπεριφερθεί ανάλογα. Σκοπός της έρευνας ήταν να καταγράψει τις στάσεις και προθέσεις των υπευθύνων των ξενοδοχειακών μονάδων της Κύπρου ως προς το ενδεχόμενο να εξηγηρητήσουν άτομα με κινητικά προβλήματα. Μεθοδολογία: Για τις ανάγκες της έρευνας χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο βασισμένο στο θεωρητικό μοντέλο στάσεων του Ajzen (1988), τροποποιημένο και προσαρμοσμένο από το Θεοδωράκη (1994). Το ερωτηματολόγιο αυτό περιελάμβανε 7 μεταβλητές: 1)Στάσεις (n=, 5)Προθέσεις, (n=, 3)Αυτοταυτότητα, (n= 4)Δύναμη Στάσεων, (n= 8) 5)Κοινωνικά πρότυπα, (n= 2) 6)Πληροφόρηση (n= 4) και 7). Γνώση (n= 4) . Στην έρευνα συμμετείχαν 44 άτομα (ιδιοκτήτες, διευθυντές, άλλη ιδιότητα). Από την επεξεργασία των δεδομένων προέκυψε ότι η βαθμολογία σε όλες τις παραμέτρους κυμάνθηκε στα επίπεδα του μέσου όρου (3.5). Μεγαλύτερη επίδοση σημειώθηκε στην παράμετρο της πληροφόρησης (4.68 ± 1.08). Από την ανάλυση t-test ανεξάρτητα δείγματα μεταξύ ανδρών και γυναικών δεν σημειώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά (P < .05). Οι άνδρες είχαν μεγαλύτερη βαθμολογία. Από την ανάλυση one-way-ANOVA μεταξύ των ατόμων που συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο ως προς την ιδιότητά τους δεν προέκυψε στατιστικά σημαντική διαφορά (P < .05). Διαπιστώθηκε μικρή υπεροχή στην βαθμολογία των ιδιοκτητών. Συμπερασματικά τα άτομα που διοικούν τις ξενοδοχειακές μονάδες της Κύπρου δεν έχουν πολύ θετική στάση και πρόθεση να φιλοξενήσουν άτομα με αναπηρία. Απαιτείται έρευνα σε μεγαλύτερο δείγμα για την επιβεβαίωση των συμπερασμάτων.

Λέξεις κλειδιά: στάσεις, προθέσεις, άτομα με κινητικά προβλήματα

5141

ΣΤΑΣΕΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ ΣΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Μαυρόπουλος Α., Μακρίδου Αικ., Τσάμης Π., Νικόπουλος Μ., Καλαϊτζόγλου Κ., Σκορδίλης Ε.
Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τ.Ε.Φ.Α.Α.
arismavro@windowslive.com

ATTITUDES OF STUDENTS WITHOUT DISABILITIES TOWARDS INTEGRATION OF STUDENTS WITH DISABILITIES IN PHYSICAL EDUCATION

A. Mavropoulos, Aik. Makridou, P.Tsamis, M. Nikopoulos, K. Kalaitzoglou, E. Skordilis
Kapodistrian University of Athens, D.P.E.S.S.

Τις τελευταίες δεκαετίες, η έννοια της ένταξης των ατόμων με αναπηρίες αποτελεί το σημαντικότερο θέμα στον τομέα της ειδικής αγωγής και βρίσκεται στο επίκεντρο του ερευνητικού ενδιαφέροντος (Block & Obrusnikova, 2007). Ο όρος ένταξη αναφέρεται στην κοινωνική και εκπαιδευτική διαδικασία, που επιδιώκει την ισότιμη συμμετοχή των ατόμων με ειδικές ανάγκες στο κοινωνικό σύνολο και ειδικότερα στη γενική εκπαίδευση (Adapted Physical Education [APE] National Standards, 1995). Η σχολική ένταξη έχει ως στόχο τη συνύπαρξη μαθητών με και χωρίς αναπηρίες στα γενικά σχολεία (Vogler, Koranda & Romance, 2000). Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να εξετάσει τις στάσεις μαθητών χωρίς αναπηρίες απέναντι στη διαδικασία της ένταξης μαθητών με αναπηρίες στο μάθημα Φυσικής Αγωγής. Το δείγμα αποτέλεσαν 54 μαθητές/ τριες (30 αγόρια, 24 κορίτσια), ηλικίας 12-18 χρόνων που φοιτούσαν σε σχολεία του λεκανοπεδίου Αττικής. Για την αξιολόγηση των στάσεων των μαθητών απέναντι στην ένταξη μαθητών με αναπηρίες, χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο Children's Attitudes Towards Integration in Physical Education- CAIPE (Block, 1995). Οι ανεξάρτητες μεταβλητές που εξετάστηκαν ήταν το φύλο των μαθητών/ τριών, η ηλικία, η προηγούμενη εμπειρία με άτομα με αναπηρίες στο οικογενειακό, φιλικό ή/ και σχολικό περιβάλλον και ο βαθμός της ανταγωνιστικότητας των μαθητών, ως χαρακτηριστικό της συμπεριφοράς τους, στο μάθημα της Φ.Α. Η εξαρτημένη μεταβλητή ήταν οι απαντήσεις των μαθητών στο ερωτηματολόγιο στάσεων. Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε το Στατιστικό Πρόγραμμα για τις Κοινωνικές Επιστήμες (SPSS 13) (Norusis, 1993). Σύμφωνα με τα αποτελέσματα και τα δύο φύλα παρουσίασαν θετικές στάσεις συνολικά, με τα κορίτσια να είναι θετικότερα (M=1.697, TA=0.526) από τα αγόρια (M=1.812, TA=0.568) για την ένταξη των συμμαθητών τους με αναπηρία στη Φ.Α. Επιπλέον, οι μαθητές που είχαν στο οικογενειακό τους περιβάλλον άτομο με αναπηρία είχαν πιο θετικές στάσεις (M=1.636, TA=0.526) από τους συμμαθητές τους που δεν είχαν (M=1.773, TA=0.553) και τέλος, θετικότερες στάσεις εμφάνισαν οι μαθητές που δήλωναν καθόλου ανταγωνιστικοί στο μάθημα Φ.Α. (M=1.713, TA=0.502) από τους συμμαθητές τους που δήλωσαν κάπως ανταγωνιστικοί (M=1.752, TA=0.522) και πολύ ανταγωνιστικοί (M=1.875, TA=0.532). Τα αποτελέσματα συνολικά φάνηκαν να είναι ενθαρρυντικά, αλλά περισσότερη έρευνα στο μέλλον κρίνεται απαραίτητη για να γενικευθούν τα αποτελέσματα αναφορικά με την ένταξη μαθητών με αναπηρία στη γενική τάξη.

Λέξεις κλειδιά: ένταξη, στάσεις, μαθητές με αναπηρία

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.
* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

5364

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Μυλωνά Κ., Μπάτσιου Σ., Αντωνίου Π., Μπεμπέτσος Ε.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

kathrin_milonou@yahoo.gr

HEALTH RELATED-QUALITY OF LIFE IN PEOPLE WITH DISABILITIES

K. Milona, S. Batsiou, P. Antoniou, E. Mpepetsos

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η καταγραφή και αξιολόγηση της ποιότητας ζωής, αυτής που έχει σχέση με την υγεία, των ατόμων με αναπηρία και συγκεκριμένα των ατόμων με κινητικά προβλήματα. Δεδομένα έχουν δείξει ότι η ποιότητα ζωής των ατόμων με κινητική αναπηρία είναι χαμηλότερη από αυτή των ατόμων χωρίς αναπηρία. Ο όρος ποιότητα ζωής και υγεία, είναι η αντίληψη του ατόμου για τη σωματική, ψυχολογική και κοινωνική διάσταση της ζωής του. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 102 άτομα, από τα οποία τα 53 με και τα 49 άτομα χωρίς αναπηρία. Τα άτομα που έλαβαν μέρος στη διαδικασία της συμπλήρωσης των ερωτηματολογίων ήταν από τις περιοχές της Κομοτηνής, Ξάνθης, Θεσσαλονίκης, Χαλκίδας, Αθήνας, Σύρου και Ροβιών Εύβοιας. Το όργανο που χρησιμοποιήθηκε ήταν το ερωτηματολόγιο QUALITY OF LIFE QUESTIONNAIRE RESPONDENT SELF-REPORT VERSION του Bigelow, (1991). Το ερωτηματολόγιο αυτό αποτελείται από 103 ερωτήσεις, οι οποίες κατηγοριοποιούνται σε 14 θεματικές ενότητες: ευχάριστα και δυσάρεστα συναισθήματα, ικανότητα αντιμετώπισης δυσάρεστων συναισθημάτων, καθημερινών αναγκών, λήψης αποφάσεων, επικοινωνίας με τους συνανθρώπους και την οικογένεια, στήριξη από την οικογένεια και τους φίλους, ικανότητα εργασίας στο σπίτι, εύρεσης εργασίας, περιβάλλον εργασίας, ελεύθερος χρόνος και κατανάλωση αλκοολούχων ποτών και φαρμάκων. Η διπλή συσχετισμένη ανάλυση (two-way ANOVA) έδειξε ότι : α. δεν υπήρχε σημαντική επίδραση της ομάδας και του φύλου αλλά ούτε και της αλληλεπίδρασης τους σε όλες τις παραμέτρους του ερωτηματολογίου ($p > 0.05$). β. δεν υπήρχε σημαντική επίδραση της ομάδας και της άσκησης αλλά ούτε και της αλληλεπίδρασής τους σε όλες τις παραμέτρους του ερωτηματολογίου εκτός από εκείνες που αναφέρονται στην ικανότητα επικοινωνίας [$(F_{1,96}) = 9.26, p = 0.002$] και στην εύρεση εργασίας, στις οποίες παρουσιάστηκε επίδραση της ομάδας [$(F_{1,93}) = 6.11, p = 0.01$]. Οι βαθμολογίες των ατόμων χωρίς αναπηρία ήταν καλύτερες από τις αντίστοιχες των ατόμων με κινητική αναπηρία. Το συμπέρασμα της παρούσας έρευνας ήταν ότι η ποιότητα ζωής των ατόμων με και χωρίς αναπηρία χαρακτηρίστηκε ως "όχι και πολύ καλή". Μεταξύ των δύο ομάδων δε σημειώθηκε στατιστικά σημαντική επίδραση. Θετική επίδραση είχε η άσκηση στην αντιλαμβανόμενη ποιότητα ζωής των ατόμων και των δύο ομάδων. Τέλος, θα πρέπει να διερευνηθεί η ποιότητα ζωής και άλλης ομάδας ατόμων με αναπηρία.

Λέξεις κλειδιά: ποιότητα ζωής, άσκηση, άτομα με αναπηρία

5873

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΒΑΣΙΚΟΥ ΜΕΤΑΒΟΛΙΚΟΥ ΡΥΘΜΟΥ ΣΕ ΑΘΛΗΤΕΣ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Δημητροπούλου Β., Φελλά Ο., Βόλακλης Κ., Μπάτσιου Σ., Τοκμακίδης Σ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

vasodim86@gmail.com

BASIC METABOLIC RATE IN HIGH LEVEL ATHLETES WITH DISABILITIES

V. Dimitropoulou, O. Fella, K. Volaklis, S. Batsiou, S. Tokmakidis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Ο βασικός μεταβολικός ρυθμός εκφράζει την ελάχιστη κατανάλωση ενέργειας σε κατάσταση ηρεμίας και αποτελεί σημαντική παράμετρο που σχετίζεται με την υγεία και τον καλό μεταβολικό έλεγχο. Στη διεθνή βιβλιογραφία υπάρχουν λιγότερες αναφορές σχετικά με το βασικό μεταβολικό ρυθμό αθλητών υψηλού επιπέδου με αναπηρία. Σκοπός της εργασίας ήταν να καταγράψει το βασικό μεταβολικό ρυθμό ατόμων με και χωρίς αναπηρία. Το δείγμα αποτέλεσαν τέσσερις αθλητές με αναπηρία (ηλικία: 30.8 ± 8 έτη, ύψος: 175 ± 8 cm, βάρος: 75.0 ± 7.1 kg, BMI: 24.5 ± 1.6) υψηλού επιπέδου και έξι άτομα χωρίς αναπηρία (ηλικία : 28 ± 9 έτη , ύψος : 175 ± 9.6 cm , βάρος : 71.7 ± 6.5 kg, BMI: 24.1 ± 3.1). Από τα άτομα με αναπηρία οι τρεις είχαν κάκωση νωτιαίου μυελού (2 παραπληγία, 1 τετραπληγία) και ένας εγκεφαλική παράλυση (διπληγία). Από τους τέσσερις, οι τρεις ήταν παραολυμπιονίκες και ο ένας είχε διάκριση σε εθνικό επίπεδο. Έγινε καταγραφή του βασικού μεταβολικού ρυθμού ηρεμίας κατά την οποία χρησιμοποιήθηκε αναλυτής αερίων (VIASYS), μετά από ολονύχτια 12ωρη νηστεία. Από τη στατιστική ανάλυση των αποτελεσμάτων (t-test για ανεξάρτητα δείγματα, $p < 0.05$) προέκυψαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ των ατόμων με και χωρίς αναπηρία στα METs = 2.4 ± 0.29 ml/kg/min έναντι 3.1 ± 0.36 ml/kg/min ($p < 0.05$) καθώς και στο βασικό μεταβολικό ρυθμό (1299 ± 141 kcal έναντι 1589 ± 252 kcal ($p < 0.05$)). Στην κατανάλωση οξυγόνου παρατηρήθηκαν οριακές διαφορές ($VO_2 = 0.187$ lt ± 0.2 έναντι 0.225 lt ± 0.3 $p = 0.064$), ενώ δεν παρατηρήθηκαν διαφορές στο αναπνευστικό ηλικίο ($RQ = 0.82 \pm 0.05$ έναντι 0.83 ± 0.04 $p > 0.05$) μεταξύ των δύο ομάδων. Αθλητές με αναπηρία

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

παρουσίασαν χαμηλότερες τιμές στο βασικό μεταβολικό ρυθμό, οι οποίες ωστόσο θα ήταν ακόμη χειρότερες στην περίπτωση που ακολουθούσαν έναν καθιστικό τρόπο ζωής. Δεδομένου ότι η άσκηση αυξάνει το βασικό μεταβολικό ρυθμό (τόσο άμεσα όσο και μακροχρόνια) θα πρέπει να συστήνεται αλλά και να εφαρμόζεται ως ένα βασικό θεραπευτικό μέσο των ατόμων με αναπηρία. Απαιτούνται περαιτέρω μελέτες προκειμένου να διερευνηθεί η επίδραση της άσκησης (οξεία ή χρόνια, αερόβια ή άσκηση με βάρη) στο βασικό μεταβολικό ρυθμό σε άτομα με αναπηρίες (αθλητές και μη).

Λέξεις κλειδιά: αναπηρία, βασικός μεταβολικός ρυθμός, αθλητές υψηλού επιπέδου

6032

ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ ΜΕΘΟΔΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΚΟΗΣ

Τσουλφίδου Ν., Αγγελούσης Ν., Μπάτσιου Σ., Καμπάς Α.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

nagelous@phyed.duth.gr

RELIABILITY OF BALANCE ASSESSMENT METHODS IN DEAF CHILDREN

N. Tsoulfidou, N. Aggeloussis, S. Batsiou, A. Kampas

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Η ικανότητα της ισορροπίας αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ποιότητα της ζωής ενός παιδιού και κατά συνέπεια η εφαρμογή αξιόπιστων μεθόδων αξιολόγησής της είναι ιδιαίτερα σημαντική, προκειμένου να σχεδιαστούν αποτελεσματικά προγράμματα άσκησης για την ανάπτυξή της. Μεταξύ των παραγόντων που την επηρεάζουν περιλαμβάνεται η λειτουργική απόδοση του αιθουσαίου συστήματος, που εντοπίζεται στο έσω αυτί και παρέχει πληροφορία για την κίνηση του κεφαλιού και τη θέση του σώματος στο χώρο. Σε παιδιά με προβλήματα ακοής η απόδοση του εν λόγω αισθητήριου συστήματος διαταράσσεται. Ως εκ τούτου οι μέθοδοι αξιολόγησης της ισορροπίας που εφαρμόζονται σε παιδιά χωρίς προβλήματα ακοής ενδέχεται να μην παρουσιάζουν την ίδια αξιοπιστία σε παιδιά με προβλήματα ακοής. Η παρούσα έρευνα μελέτησε συγκριτικά την αξιοπιστία τριών δημοφιλών μεθόδων αξιολόγησης της ισορροπίας σε παιδιά με προβλήματα ακοής. Συμμετείχαν 24 μαθητές του Εθνικού Ιδρύματος Κωφών Αμπελοκήπων ηλικίας 14.27 ± 2.6 ετών. Οι μέθοδοι αξιολόγησης της ισορροπίας που χρησιμοποιήθηκαν ήταν η κλίμακα Berg Balance Scale (BBS), η ενότητα ισορροπίας του Bruininks-Oseretsky Test of Motor Proficiency (BOTMP) και το Timed Up and Go (TUG) τεστ. Κάθε παιδί αξιολογήθηκε με κάθε μια από τις παραπάνω μεθόδους, τρεις φορές. Οι δύο πρώτες αξιολογήσεις πραγματοποιήθηκαν για κάθε μέθοδο με ενδιάμεσο διάλειμμα 5 λεπτών και η τρίτη προσπάθεια μία εβδομάδα μετά. Κάθε φορά εφαρμόζονταν όλες οι μέθοδοι αξιολόγησης με τυχαία σειρά. Για τον έλεγχο της αξιοπιστίας υπολογίστηκαν ο συντελεστής εσωτερικής συσχέτισης (ICC), το σταθερό σφάλμα μέτρησης (SEM) και ο συντελεστής μεταβλητότητας (CV) των επιδόσεων των παιδιών στις διαδοχικές εφαρμογές κάθε μεθόδου αξιολόγησης. Από τα αποτελέσματα διαπιστώθηκε ότι τη μεγαλύτερη αξιοπιστία είχε η κλίμακα BBS (ICC=0.918, $p < 0.5$; SEM=0.63; CV=0.61 \pm 1.04). Χαμηλότερη αλλά οριακά αποδεκτή αξιοπιστία έδειξε η ενότητα ισορροπίας του BOTMP (ICC=0.859, $p=238$; SEM=2.21; CV=13.33 \pm 9.11). Αντίθετα, το τεστ TUG δεν παρουσίασε αποδεκτή αξιοπιστία (ICC=0.669, $p=.857$; SEM=1.34; CV=16.43 \pm 7.42). Συμπερασματικά, λόγω της μειωμένης αξιοπιστίας της ενότητας ισορροπίας του BOTMP και του τεστ TUG, συγκριτικά με την κλίμακα BBS, σε παιδιά με προβλήματα ακοής, προτείνεται για την αξιολόγηση της ισορροπίας στον εν λόγω πληθυσμό να εφαρμόζεται η κλίμακα BBS.

Λέξεις κλειδιά: αξιοπιστία, ισορροπία, κώφωση

Αναρτημένες - Poster

5444

ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΑΓΧΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΜΕ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Παπαδοπούλου Α., Μπάτσιου Σ., Δράκου Κ., Αντωνίου Π., Μπεμπέτσος Ε.
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.
smpatsio@phyed.duth.gr

THE LEVEL OF ANXIETY OF ATHLETES WITH AND WITHOUT DISABILITY AT THE DURATION OF SIGNIFICANT GAMES

A. Papadopoulou, S. Batsiou, K. Drakou, P. Antoniou, E. Bebetsos
Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Η επίτευξη υψηλών επιδόσεων από τους αθλητές στους αγώνες εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Μεταξύ αυτών είναι τα φυσικά προσόντα, η κατάλληλη προπόνηση, ο έλεγχος των συναισθημάτων τους. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να καταγράψει το επίπεδο άγχους και αυτοπεποίθησης των ελλήνων πρωταθλητών του κλασικού αθλητισμού με και χωρίς αναπηρίες πριν από μεγάλους αγώνες και να εντοπίσει τη μεταξύ των δυο ομάδων σχέση στους τομείς αυτούς. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν συνολικά 110 αθλητές. Από το σύνολο των αθλητών 70 ήταν χωρίς και 40 αθλητές με αναπηρία. Όλοι ήταν αθλητές του κλασικού αθλητισμού. Οι αθλητές συμμετείχαν με τη θέλησή τους στην έρευνα, συμπληρώνοντας το ερωτηματολόγιο κατά τη διάρκεια των πανελλήνιων πρωταθλημάτων, του έτους 2007. Για τη συλλογή των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο "αγωνιστικής κατάστασης" των Martens et al., (1990), το οποίο τροποποιήθηκε από τους Κάκκο και Ζέρβα (1996). Το ερωτηματολόγιο περιλαμβάνει δεκαπέντε (15) ερωτήματα, τα οποία απαρτίζουν τρεις παράγοντες: α. γνωστικό άγχος (5 ερωτήματα), β. σωματικό άγχος (5 ερωτήματα) και γ. αυτοπεποίθηση (5 ερωτήματα). Στο ερωτηματολόγιο αυτό προστέθηκαν άλλες 8 ερωτήσεις, εκ των οποίων οι 6 αφορούσαν δημογραφικά στοιχεία και οι 2 τον τύπο και το είδος της αναπηρίας. Η βαθμολογία της κάθε ερώτησης κυμαίνονταν από το 1-4. Το "1" είναι αρνητική τιμή και το "4" θετική. Από τον έλεγχο των μέσων όρων φάνηκε ότι το άγχος των αθλητών με και χωρίς αναπηρία κυμάνθηκε σε χαμηλά επίπεδα, ενώ η αυτοπεποίθησή τους ήταν ικανοποιητική. Από τη διπλή μη συσχετισμένη ANOVA (ομάδα- φύλο) προέκυψε: α. στο γνωστικό άγχος υπάρχει σημαντική επίδραση της ομάδας ($F_{1,106}=15,318, p=0,000$), ενώ δεν υπάρχει του φύλου αλλά ούτε και αλληλεπίδρασή τους, β. στο σωματικό άγχος υπάρχει σημαντική επίδραση της ομάδας ($F_{1,106}=15,318, p=0,000$), του φύλου ($F_{1,106}=5,061, p=0,027$) αλλά όχι αλληλεπίδρασή τους, γ. στην αυτοπεποίθηση υπάρχει σημαντική αλληλεπίδραση της ομάδας και του φύλου ($F_{1,106}=12,962, p=0,000$) αλλά όχι της ομάδας ούτε και του φύλου. Μικρότερο άγχος (γνωστικό και σωματικό) είχε η ομάδα των αναπήρων και περισσότερη αυτοπεποίθηση οι αθλητές χωρίς αναπηρία. Σημαντικοί παράγοντες που επηρεάζουν τα επίπεδα άγχους και αυτοπεποίθησης είναι το άθλημα, η ηλικία, η επαγγελματική κατάσταση. Το συμπέρασμα που προέκυψε ήταν ότι οι αθλητές με και χωρίς αναπηρία έχουν άγχος πριν από σημαντικούς αγώνες, γι' αυτό και οι προπονητές θα πρέπει να επιμορφώνονται σε θέματα ψυχολογίας για να βοηθούν τους αθλητές να διαχειρίζονται αποτελεσματικά το άγχος τους και να βελτιώνουν την αυτοπεποίθησή τους.

Λέξεις κλειδιά: άγχος, αυτοπεποίθηση, αθλητής

5600

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΣΕΡΒΙΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΠΕΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΤΟΥ 2004

Μπαμπάτσικου Α., Ζέτου Ε., Μπάτσιου Σ., Β. Γούργουλης, Κολονιώτη Μ.
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.
elzet@phyed.duth.gr

EVALUATION OF EFFECTIVENESS OF SERVICE AND RECEPTION IN SITTING VOLLEYBALL OF 2004 PARALYMPICS GAMES

A. Babatsikou, E. Zetou, S. Mpatsiou, V. Gourgoulis, M. Kolonioti
Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Οι προπονητές πάντα πρέπει να γνωρίζουν τις σύγχρονες τάσεις του αθλήματός τους, παρατηρώντας και αναλύοντας τις κορυφαίες ομάδες, ώστε να μπορούν να σχεδιάσουν αποτελεσματικά την προπόνησή τους. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να παρουσιάσει τα χαρακτηριστικά της τεχνικής του σερβίς και της υποδοχής, των ομάδων πετοσφαίρισης καθήμενων αθλητών και να προσπαθήσει να καθορίσει ποιο από αυτά τις επηρέασε και τις οδήγησε στην τελική τους κατάταξη, στους Παραολυμπιακούς Αγώνες στην Αθήνα το 2004. Το δείγμα αποτέλεσαν 5 ομάδες αντρών (Βοσνία, Ιράν, Αίγυπτος, Γερμανία, Ελλάδα) σε 7 παιχνίδια πετοσφαίρισης καθήμενων που βιντεοσκοπήθηκαν και στη συνέχεια παρατηρήθηκαν αφού αξιολογήθηκε η εσωτερική εγκυρότητα του παρατηρητή. Αξιολογήθηκε και καταγράφηκε σε ειδικό πρωτόκολλο για τα ποσοτικά και

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

ποιοτικά χαρακτηριστικά των δεξιοτήτων (κλίμακα του Eom, 1992) η αποτελεσματικότητα των στοιχείων του σερβίς και της υποδοχής. Τα δεδομένα των ομάδων συγκρίθηκαν (ANOVA) για να διαπιστωθεί αν υπήρξαν διαφορές στην αποτελεσματικότητα των στοιχείων και ποιο από αυτά τα στοιχεία οδήγησε τις ομάδες στην τελική τους κατάταξη. Από την ανάλυση προέκυψε ότι η Βοσνία, που κατετάγη πρώτη στην τελική κατάταξη, παρουσίασε στατιστικά σημαντικές διαφορές ($p < 0.01$) από τις υπόλοιπες ομάδες. Συγκεκριμένα, έκανε περισσότερα σέρβις στην ζώνη 6 και η υποδοχή έβγαине με ψηλή πάσα (δάχτυλα) που έφτανε στον πασαδόρο. Γενικά, σε όλες τις ομάδες παρατηρήθηκε ότι αφενός η υποδοχή έβγαине με πάσα-δάχτυλα και αφετέρου ότι χρησιμοποιούσαν αποκλειστικά το από πάνω σέρβις και ιδιαίτερα το κυματιστό ($p < 0.01$). Προτείνεται να γίνουν περισσότερες έρευνες σε όλα τα στοιχεία του παιχνιδιού, ώστε να γνωρίζουν οι προπονητές τα χαρακτηριστικά των κορυφαίων ομάδων, ώστε να σχεδιάζουν και να οργανώνουν την προπόνησή τους έτσι ώστε να είναι αποτελεσματική.

Λέξεις κλειδιά: πετοσφαίριση καθήμενων, αποτελεσματικότητα, δεξιότητες, βιντεοανάλυση

5620

ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΕΥΒΟΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΝΑΠΗΡΙΑ.

Κουτινά Γ., Μπάτσιου Σ., Καραολής Ι., Αντωνίου Π., Τριγώνης Ι.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

mkoutinaki@yahoo.gr

THE LEVEL OF APPROPRIATENESS OF HOTEL UNITS OF NORTHERN EVIA (GREECE) FOR THE HOSPITALITY OF INDIVIDUALS WITH MOVEMENT PROBLEMS

G. Koutina, S. Batsiou, I. Karaolis, P. Antoniou, I. Trigonis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Ο λόγος της έρευνας ήταν το δικαίωμα της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρία στον πολιτισμό, τον τουρισμό και την ψυχαγωγία, το οποίο σχετίζεται άμεσα με την ποιότητα ζωής τους. Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν η διερεύνηση της καταλληλότητας των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων της Βορείου Ευβοίας, προκειμένου να φιλοξενούν χωρίς προβλήματα άτομα με κινητικές αναπηρίες. Το δείγμα αποτέλεσαν 80 ξενοδοχειακές επιχειρήσεις από την περιοχή της Βορείου Ευβοίας οι οποίες επιλέχθηκαν τυχαία. Η καταγραφή των στοιχείων έγινε μέσω ερωτηματολογίου, το οποίο είχε τη μορφή καταλόγου καταγραφής δεδομένων προσβασιμότητας. Αυτό διανεμήθηκε από τον ίδιο τον ερευνητή στους υπεύθυνους των επιχειρήσεων και συμπληρώθηκε με τη μέθοδο της προσωπικής συνέντευξης. Ο κατάλογος καταγραφής περιελάμβανε 26 ερωτήσεις κλειστού τύπου, οι οποίες αφορούσαν τη δυνατότητα προσέγγισης του περιβάλλοντα χώρου, τη μετακίνηση στο εσωτερικό καθώς και στα δωμάτια, στους χώρους άσκησης και διασκέδασης. Η στατιστική επεξεργασία των δεδομένων πραγματοποιήθηκε μέσω της ανάλυσης των συχνοτήτων (Frequencies). Από την επεξεργασία των δεδομένων προέκυψε ότι σχεδόν όλοι οι υπεύθυνοι των επιχειρήσεων γνώριζαν τους νόμους ($n = 77$), που αφορούν στην προσβασιμότητα των κτιρίων. Στο σύνολό τους τα ξενοδοχεία έδιναν τη δυνατότητα εύκολης πρόσβασης με το αυτοκίνητο ($n = 80$), θέσεις κατάλληλες για στάθμευση των αυτοκινήτων τους. Τα πεζοδρόμια ήταν σωστά διαμορφωμένα (κατάλληλο ύψος και πλάτος) ($n = 78$), αλλά μόνο οι 47 επιχειρήσεις διέθεταν δωμάτια για εξυπηρέτηση ατόμων με κινητικά προβλήματα. Τα περισσότερα ξενοδοχεία διέθεταν σκάλα και ράμπα ($n = 59$) για την είσοδο εντός του κτιρίου. Στο εσωτερικό των κτιρίων οι προϋποθέσεις για τη μετακίνηση ατόμων με αναπηρία ήταν ευνοϊκές, καθώς διέθεταν συρόμενες πόρτες, κατάλληλων διαστάσεων, και με τις χειρολαβές στο κατάλληλο ύψος. Ο μεγαλύτερος αριθμός επιχειρήσεων διέθεταν ανελκυστήρα ($n = 77$), ο οποίος πληρούσε τις απαραίτητες προϋποθέσεις για τη χρήση του από τα άτομα με αναπηρία. Σε πολλά ξενοδοχεία ($n = 78$), υπήρχαν κοινόχρηστοι χώροι υγιεινής προσβάσιμοι για τα άτομα με αναπηρία στο ισόγειο του κτιρίου. Εντυπωσιακό ήταν ότι σε μεγάλο ποσοστό ($n = 69$) στους χώρους υγιεινής υπήρχε λεκάνη και νιπτήρας κατάλληλα για τα άτομα με αναπηρία, κεκλιμένος καθρέφτης όπως και χειρολαβή στο πλάι της λεκάνης. Σε καμία από τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις δεν εργαζόνταν άτομο με κινητική αναπηρία. Το μεγαλύτερο ποσοστό των ξενοδοχείων βρίσκονταν κοντά στη θάλασσα, στην οποία είχαν πρόσβαση τα άτομα με αναπηρία ($n = 68$). Τέλος το σύνολο των επιχειρήσεων δήλωσαν ότι πρόκειται να πάρουν μέτρα για τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών τους προς τα άτομα με αναπηρία στην επόμενη πενταετία. Συμπερασματικά στην παρούσα έρευνα τα άτομα με αναπηρία δεν μπορούσαν να εξυπηρετηθούν απόλυτα στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις της Εύβοιας, αν και υπεύθυνοι γνώριζαν την ύπαρξη των σχετικών νόμων και τους είχαν εφαρμόσει σε μεγάλο βαθμό. Ωστόσο σε αρκετές περιπτώσεις οι εγκαταστάσεις κρίθηκαν ως ανεπαρκείς, με αποτέλεσμα τα άτομα με αναπηρία να μην έχουν τη δυνατότητα ευχάριστων, απρόσκοπτων διακοπών στην περιοχή αυτή. Οι εγκαταστάσεις κρίνονται ανεπαρκείς σε πολλές περιπτώσεις, με αποτέλεσμα τα άτομα με αναπηρία να μην έχουν τη δυνατότητα ευχάριστων διακοπών χωρίς προβλήματα.

Λέξεις κλειδιά: προσβασιμότητα, άτομα με κινητικά προβλήματα, τουρισμός

5697

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΣΕ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Κούλη Ο., Μπέλλος Σ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

okouli@phyed.duth.gr

THE RELATIONSHIPS BETWEEN ORGANIZATIONAL FACTORS AND JOB SATISFACTION IN SPECIAL EDUCATION TEACHERS

O. Kouli, S. Bellos

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Ο βαθμός ικανοποίησης που έχει ένα άτομο από τη δουλειά του, συνδέεται με την αποδοτικότητα, την αποτελεσματικότητα στο χώρο εργασίας και τη βελτίωση των σχέσεων μεταξύ των εργαζομένων. Η άσκηση ενός εργασιακού ρόλου είναι δυνατό να διακριθεί σε δύο είδη καταστάσεων: η ασάφεια ρόλου και η σύγκρουση ρόλου. Ασάφεια ρόλου υπάρχει όταν δεν είναι ξεκάθαρα στον εργαζόμενο τα εργασιακά του καθήκοντα. Σύγκρουση ρόλου εμφανίζεται, όταν, υπάρχουν αντικρουόμενες προσδοκίες σχετικά με την αναμενόμενη συμπεριφορά των εργαζομένων. Προηγούμενες έρευνες έχουν δείξει ότι όσο πιο έντονη είναι η σύγκρουση ρόλων, τόσο πιο αναποτελεσματικός είναι ο οργανισμός στο σύνολό του και λιγότερο ικανοποιημένοι οι εργαζόμενοι. Σκοπός της εργασίας ήταν να ερευνηθεί τη σχέση της επαγγελματικής ικανοποίησης με την ασάφεια και τη σύγκρουση ρόλων, που βιώνουν οι εκπαιδευτές ειδικής αγωγής. Στην έρευνα συμμετείχαν 48 εκπαιδευτές ειδικής αγωγής (μέσος όρος ηλικίας 37.46 ± 10.70). Για την αξιολόγηση της επαγγελματικής ικανοποίησης των εκπαιδευτών, χρησιμοποιήθηκε το Employee Satisfaction Inventory (ESI, Koustelios, 1991; Koustelios & Bagiatis, 1997), το οποίο είναι προσαρμοσμένο για τον ελληνικό πληθυσμό (Koustelios & Kousteliou, 1998). Το ερωτηματολόγιο αυτό αποτελείται από 24 ερωτήσεις, που αντιπροσωπεύουν 6 διαστάσεις της επαγγελματικής ικανοποίησης: συνθήκες εργασίας, μισθός, προαγωγή, φύση της εργασίας, προϊστάμενος, οργανισμός συνολικά. Η έννοια της ασάφειας ρόλων και η σύγκρουση ρόλων μετρήθηκαν με δύο κλίμακες έξι και οκτώ ερωτημάτων αντίστοιχα (Rizzo, House & Lirtzman, 1970). Οι δύο αυτές κλίμακες είναι οι πιο διαδεδομένες και κοινά αποδεκτές (Turbe & Collins, 2000). Από την ανάλυση αξιοπιστίας (Reliability Analysis) προέκυψε ότι, οι δείκτες εσωτερικής συνέπειας των κλιμάκων των ερωτηματολογίων ήταν σε ικανοποιητικά επίπεδα (Cronbach's alpha από .66 έως .87). Επίσης έγινε ανάλυση συσχετίσεων (Pearson Correlation Analysis) η οποία έδειξε ότι η ασάφεια ρόλων συσχετιζόταν αρνητικά με τη φύση της εργασίας ($r = -.375, p < .01$), τον προϊστάμενο ($r = -.360, p < .05$) και τον οργανισμό συνολικά ($r = -.374, p < .05$). Επίσης, η σύγκρουση ρόλων είχε αρνητική συσχέτιση με το μισθό ($r = -.376, p < .05$), τη φύση της εργασίας ($r = -.315, p < .05$), τον προϊστάμενο ($r = -.563, p < .01$) και τον οργανισμό συνολικά ($r = -.465, p < .01$). Τα παραπάνω αποτελέσματα τα οποία συμφωνούν και με προηγούμενες έρευνες, δείχνουν ότι οι εκπαιδευτές στην ειδική αγωγή ήταν ικανοποιημένοι από τη φύση της δουλειάς τους και από τις συνθήκες εργασίας που επικρατούν σε αυτήν, ενώ εξέφρασαν τη δυσαρέσκεια τους από την αμοιβή τους. Τέλος, για να συνεχίσουν να είναι οι εκπαιδευτές ικανοποιημένοι από τη δουλειά τους, θα πρέπει να είναι ξεκάθαροι οι ρόλοι και να μην υπάρχουν συγκρούσεις.

Λέξεις κλειδιά: επαγγελματική ικανοποίηση, ασάφεια ρόλων, σύγκρουση ρόλων

5704

ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΘΕΝΩΣΗ ΣΕ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Μπέλλος Σ., Κούλη Ο.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης Τ.Ε.Φ.Α.Α.

okouli@phyed.duth.gr

RELATIONSHIPS BETWEEN JOB SATISFACTION AND BURNOUT IN SPECIAL EDUCATION TEACHERS

S. Bellos, O. Kouli

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Ο βαθμός ικανοποίησης που έχει ένα άτομο από τη δουλειά του, συνδέεται με την αποδοτικότητα, την αποτελεσματικότητα στο χώρο εργασίας και τη βελτίωση των σχέσεων μεταξύ των εργαζομένων. Η επαγγελματική εξουθένωση αναφέρεται σαν ένα σύνδρομο σωματικής και ψυχικής εξάντλησης στο οποίο ο εργαζόμενος χάνει το ενδιαφέρον του και τα θετικά συναισθήματα που είχε για τη δουλειά του. Προηγούμενες έρευνες έχουν διαπιστώσει ότι τόσο η επαγγελματική ικανοποίηση, όσο και η επαγγελματική εξουθένωση, συσχετίζονται και επηρεάζουν τη δουλειά των εκπαιδευτικών και στον ελληνικό χώρο. Ωστόσο, στη βιβλιογραφία υπάρχουν ελάχιστες αναφορές για τους Έλληνες εκπαιδευτές ειδικής αγωγής, στο συγκεκριμένο τομέα. Σκοπός της εργασίας ήταν να ερευνηθεί τη σχέση της επαγγελματικής ικανοποίησης με την επαγγελματική εξουθένωση σε εκπαιδευτές που εργάζονται σε δομές ειδικής αγωγής. Στην έρευνα συμμετείχαν 48 εκπαιδευτές ειδικής αγωγής (μέσος όρος ηλικίας 37.46 ± 10.70). Για την αξιολόγηση της επαγγελματικής ικανοποίησης των εκπαιδευτών, χρησιμοποιήθηκε το Employee Satisfaction Inventory (ESI, Koustelios, 1991;

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

Koustelios & Bagiatis, 1997), που προσαρμοσμένο για τον ελληνικό πληθυσμό (Koustelios & Kousteliou, 1998). Το ερωτηματολόγιο αυτό αποτελείται από 24 ερωτήσεις, που αντιπροσωπεύουν 6 διαστάσεις της επαγγελματικής ικανοποίησης: συνθήκες εργασίας, μισθός, προαγωγή, φύση της εργασίας, προϊστάμενος, οργανισμός συνολικά. Ακόμη, για την επαγγελματική εξουθένωση, χρησιμοποιήθηκε το Burnout Inventory (MBI, Maslach & Jackson, 1986), που έχει τροποποιηθεί για τον ελληνικό πληθυσμό (Tsigilis, Koustelios & Togia, 2004). Το συγκεκριμένο ερωτηματολόγιο αποτελείται από 22 ερωτήσεις και μετρά τις τρεις διαστάσεις της επαγγελματικής εξουθένωσης: συναισθηματική εξάντληση, αποπροσωποποίηση, έλλειψη προσωπικών επιτευγμάτων. Έγινε ανάλυση αξιοπιστίας (Reliability Analysis), όπου προέκυψε ότι οι δείκτες εσωτερικής συνέπειας των κλιμάκων των ερωτηματολογίων ήταν σε αποδεκτά επίπεδα (Cronbach's alpha από .62 έως .89). Ακόμη, η ανάλυση συσχετίσεων (Pearson Correlations Analysis) έδειξε ότι η συναισθηματική εξάντληση, του ερωτηματολογίου επαγγελματικής εξουθένωσης, είχε στατιστικά σημαντική αρνητική συσχέτιση με τους παράγοντες προαγωγή ($r = -.372, p < .05$), φύση της εργασίας ($r = -.639, p < .01$), προϊστάμενος ($r = -.332, p < .05$) και οργανισμός συνολικά ($r = -.609, p < .01$), του ερωτηματολογίου επαγγελματικής ικανοποίησης. Επίσης, η αποπροσωποποίηση συσχετιζόταν θετικά με τους παράγοντες φύση της εργασίας ($r = .671, p < .01$), προϊστάμενος ($r = .403, p < .01$) και οργανισμός συνολικά ($r = .378, p < .05$) του ερωτηματολογίου επαγγελματικής ικανοποίησης. Από τα παραπάνω αποτελέσματα που συμφωνούν και με προηγούμενες έρευνες, φαίνεται ότι οι εκπαιδευτές ειδικής αγωγής παρουσιάζουν χαμηλά επίπεδα επαγγελματικής εξουθένωσης, κατά συνέπεια, καλό θα ήταν να τους παρέχονται όσο το δυνατόν περισσότερα κίνητρα και εξειδίκευση, ώστε να συνεχίσουν να είναι ικανοποιημένοι, ικανοί και ποιοτικοί εκπαιδευτικοί, σε ένα τόσο ιδιαίτερο και απαιτητικό τομέα όπως η ειδική αγωγή.

Λέξεις κλειδιά: επαγγελματική ικανοποίηση, επαγγελματική εξουθένωση, εκπαιδευτές ειδικής αγωγής

6629

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΣΚΛΗΡΥΝΣΗ ΚΑΤΑ ΠΛΑΚΑΣ

Κώνστα Ε., Μπάτσιου Σ., Δούδα Ε., Μιχαλοπούλου Μ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

smpatsio@phyed.duth.gr

THE EFFECT OF EXERCISE IN PEOPLE WITH MULTIPLE SCLEROSIS

E. Konsta, S. Batsiou, E. Douda, M. Michalopoulou
Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Η Πολλαπλή Σκλήρυνση (Multiple Sclerosis, MS) ή σκλήρυνση κατά πλάκας (ΣΚΠ) είναι μία ανίατη χρόνια πάθηση του κεντρικού και περιφερικού νευρικού συστήματος. Οι κινητικές διαταραχές, οι γνωστικές και γλωσσικές δυσλειτουργίες, το άγχος, η κατάθλιψη και το αίσθημα της κόπωσης είναι τα αποτελέσματά της. Για δεκαετίες, οι ασθενείς με ΣΚΠ αποθαρρύνονταν στην ιδέα της σωματικής άσκησης, για να αποφύγουν την επιδείνωση των συμπτωμάτων τους. Η άποψη αυτή άρχισε να αλλάζει μετά τις διαπιστώσεις ότι η αδράνεια είναι υπεύθυνη για διάφορες επιπλοκές στο καρδιαγγειακό, στο αναπνευστικό, στο κυκλοφορικό σύστημα καθώς και για τον πρόωρο θάνατο πολλών ασθενών. Σκοπός της μελέτης ήταν να εξετάσει την επίδραση ενός παρεμβατικού προγράμματος άσκησης σε άτομα με σκλήρυνση κατά πλάκας σε παραμέτρους της φυσικής τους κατάστασης και της λειτουργικής τους ικανότητας. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 4 άτομα (2 με και 2 χωρίς ΣΚΠ), τα οποία ακολούθησαν πρόγραμμα άσκησης, διάρκειας 17 εβδομάδων. Αυτό περιελάμβανε αερόβιες ασκήσεις και ασκήσεις ενδυνάμωσης. Πραγματοποιήθηκαν μετρήσεις που αξιολόγησαν τη λειτουργική ικανότητα και τη φυσική κατάσταση των ασθενών με Σ.Κ.Π. Η αξιολόγηση τους δειγματος έγινε: α) πριν την έναρξη του παρεμβατικού προγράμματος άσκησης, β) στο μεσοδιάστημα του προγράμματος (8η εβδομάδα), και γ) αμέσως μετά το τέλος του προγράμματος (17η εβδομάδα). Η αξιολόγηση της λειτουργικής ικανότητας των ατόμων έγινε με τα τεστ: α) "The timed up and go", ένα απλό τεστ διερεύνησης για τα άτομα που κινδυνεύουν από πτώσεις ($r = -.92 - .96$), β) Κλίμακα ισορροπίας Berg ($r = .98$), γ) "6 minute walk test", για τη λειτουργική ικανότητα αλλά και την αερόβια ικανότητα ($r = .94$ για τους άνδρες και $r = .96$ για τις γυναίκες με καρδιοπάθεια) και δ) το chair sit and reach, για την αξιολόγηση της ευκαμψίας ($r = .92$ για τους άντρες και $r = .96$ για τις γυναίκες). Για τη στατιστική ανάλυση των αποτελεσμάτων χρησιμοποιήθηκε η ανάλυση δυο παραγόντων (Two way Anova repeated measures) με επαναλαμβανόμενο το δεύτερο παράγοντα. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι: α) Καλύτερη βαθμολογία στην ομάδα των ασθενών είχαν οι γυναίκες σε αντίθεση με την ομάδα των υγιών όπου υπερείχαν οι άνδρες ($F(1,176) = 80,545, p < 0,001$) και β) Καλύτερη βαθμολογία είχαν τόσο στην ομάδα των ασθενών όσο και των υγιών τα άτομα που ασκούσαν ($F(1,176) = 80,545, p < 0,001$). Το συμπέρασμα που προέκυψε από την έρευνα ήταν ότι αφενός τα άτομα με ΣΚΠ έχουν χαμηλές επιδόσεις σε παραμέτρους της φυσικής κατάστασης, ιδιαίτερα οι άνδρες και αφετέρου ότι η συμμετοχή τους σε πρόγραμμα αερόβιας άσκησης και ενδυνάμωσης εξασφαλίζει τη βελτίωσή τους. Προτείνεται η διενέργεια και άλλων ερευνών για τη γενίκευση των συμπερασμάτων.

Λέξεις κλειδιά: σκλήρυνση κατά πλάκας, ποιότητα ζωής, άσκηση

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

6792

ΤΑ ΟΦΕΛΗ ΕΝΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΝΟΗΤΙΚΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΚΑΙ Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗ ΖΩΗ

Ασκοξυλάκης Β.

Κέντρο Ειδικής Εκπαίδευσης Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες Κρουσώνας Μαλεβιζίου Ηράκλειο Κρήτης
vaskoxilakis@yahoo.gr

THE PROFITS OF PROGRAM OF NATURAL EDUCATION IN CHILDREN WITH INTELLECTUAL DELAY AND HIS IMPORTANCE FOR THEIR SOCIALIZATION IN THE LIFE

V. Askoxilakis

Centre special training for people with disabilities Krousonas Maleviziou Heraklion Crete

Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν να προτείνει ένα μακροχρόνιο πρόγραμμα άσκησης μέσω ομαδικών αθλημάτων προσαρμοσμένα για άτομα με νοητική καθυστέρηση. Το πρόγραμμα εφαρμόστηκε στο Κέντρο Εκπαίδευσης Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες Άγιος Σπυριδών Κρήτης, διήρκεσε τέσσερις μήνες και είχε συχνότητα μια ώρα επί τρεις φορές την εβδομάδα. Το σύνολο των ατόμων που συμμετείχαν και παρακολούθησαν τις συνεδρίες, ήταν 9 άτομα (έξι άνδρες και τρεις γυναίκες) ηλικίας 25 ως 40 ετών με νοητική καθυστέρηση και χωρίς κανένα κινητικό πρόβλημα. Το πρόγραμμα περιελάμβανε, την εκμάθηση των αντίστοιχων δεξιοτήτων στα ομαδικά αθλήματα όπως καλαθοσφαίριση, πετοσφαίριση και ποδόσφαιρο ώστε να παροτρύνει τους διστακτικούς να συμμετέχουν στο μάθημα, βοηθώντας έτσι στη βελτίωση των ίδιων των μαθητών αλλά και να δώσει στα παιδιά την ευκαιρία να γνωρίσουν τις δυνατότητές τους και να αποκτήσουν αυτοπεποίθηση. Έτσι οι συμμετέχοντες εξασκήθηκαν, στις βασικές αρχές του αθλήματος καλαθοσφαίρισης όπως ντρίπλα(ασκήσεις με περάσματα ανάμεσα από κώνους), πάσα(πάσες εν στάση αλλά και εν κινήσει) και σουτ(από κοντινές αποστάσεις). Επίσης εξασκήθηκαν στις βασικές αρχές του αθλήματος της πετοσφαίρισης όπως πάσα(πάσες εν στάση αλλά και με κίνηση)-μανσέτα (εκμάθηση μανσέτας από κάτω) και στο μπλοκ (μπλοκ εν στάση ενός ή και δυο ατόμων) και στις βασικές αρχές του αθλήματος του ποδοσφαίρου, όπως πάσα (πάσες μέσα σε οριοθετημένο χώρο με την χρήση κώνων) – σουτ (εν στάση αλλά και εν κινήσει) και συνδυασμός και των δυο για ένα ολοκληρωμένο αποτέλεσμα. Ο εξοπλισμός που χρησιμοποιήθηκε για την αποπεράτωση του προγράμματος ήταν για τη δεξιότητα της καλαθοσφαίρισης: μπάλες μπάσκετ, κώνοι και μπασκέτα προσαρμοσμένη στις ικανότητες των παιδιών. Για τη δεξιότητα του βόλεϊ χρησιμοποιήθηκαν: μπάλες του βόλεϊ, κώνοι και ένα φιλέ για να χωρίζει τον οριοθετημένο χώρο σε δυο κομμάτια. Τέλος για τη δεξιότητα του ποδοσφαίρου χρησιμοποιήθηκαν: μπάλες ποδοσφαίρου, κώνοι και ένα τέρμα. Η μέθοδος διδασκαλίας που εφαρμόστηκε κατά την υλοποίηση του προγράμματος ήταν το στιλ πρακτικής εξάσκησης των ασκουμένων όπου το γήπεδο σε κάθε δραστηριότητα είχε χωριστεί σε σταθμούς έτσι ώστε όλα τα παιδιά να εκτελούν ταυτόχρονα τις δραστηριότητες και ο Κ.Φ.Α να διορθώνει τα πιθανά λάθη εκτέλεσης. Αυτό το οποίο μετρήθηκε σε κάθε δραστηριότητα ξεχωριστά, στην αρχή του προγράμματος αλλά και στο τέλος του, ήταν κατά πόσο με τις παραπάνω ασκήσεις θα μπορούσε να βελτιωθεί η ισορροπία, η ταχύτητα και η ευστοχία στις παραπάνω δραστηριότητες που αναφέρθηκαν και όλες αυτές κατά πόσο θα μπορούσαν να επιδράσουν θετικά στη κοινωνικοποίηση των παιδιών. Με μετρήσεις λοιπόν που έγιναν στο τέλος του προγράμματος τ' αποτέλεσμα μας έδειξαν ότι βελτιώθηκε η ισορροπία κατά 50%, η ταχύτητα κατά 55% και η ευστοχία κατά 40% σε όλες τις δραστηριότητες μέσω του ασκησιολογίου που πραγματοποιήθηκε. Συμπερασματικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι το πρόγραμμα που εφαρμόστηκε, όχι μόνο βοήθησε στην εκμάθηση νέων δραστηριοτήτων αλλά βοήθησε και στην κοινωνικοποίησή τους μέσω της ενθάρρυνσης και της ενίσχυσης των παιδιών, γεγονός πολύ σημαντικό για την ένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο όπως επίσης προήγαγε τη διάθεση για ζωή και τέλος έδωσε στα παιδιά την ευκαιρία να γνωρίσουν τις δυνατότητές τους καθώς και τα οφέλη τα οποία προέρχονται από την ομαδικότητα.

Λέξεις κλειδιά: κοινωνικοποίηση, βελτίωση δεξιοτήτων, προσαρμοσμένη Φ.Α.